

توشیو سوزوکی:

پسرک و مرغ ماهیخوار میازاکی، شخصی‌ترین فیلم اوست. داستان در آخرین روزهای جنگ جهانی دوم می‌گذرد و داستان ماهیتو ۱۱ ساله را دنبال می‌کند که بعد از اینکه مادرش را در یک آتش‌سوزی از دست داد، به حومه‌ی شهر نقل مکان می‌کند؛ جایی که یک قلمرو جادویی او را فرامی‌خواند.

فیلم‌های میازاکی، در مصاحبه ویدئویی جداگانه‌ای فرآیند کار این استاد و چگونگی تکامل همکاری‌شان را در طول سال‌ها شرح داده‌اند. سوزوکی لباس غیررسمی پوشیده و مترجمی، صحبت‌هایش را از ژاپنی ترجمه می‌کند. مترجم کنار یک بالش نشسته بود که نقش «توتورو» رویش است که در واقع لوگوی استودیو گیبلی است. سوزوکی گفت که این فیلم فانتزی میازاکی، شخصی‌ترین فیلم اوست. داستان در آخرین روزهای جنگ جهانی دوم می‌گذرد و داستان ماهیتو ۱۱ ساله را دنبال می‌کند که بعد از اینکه مادرش را در یک آتش‌سوزی از دست داد، به حومه‌ی شهر نقل مکان می‌کند؛ جایی که یک قلمرو جادویی او را فرامی‌خواند.

سوزوکی به یاد می‌آورد که «در ابتدای پروژه میازاکی پیش او رفت و از او پرسید، این فیلم درباره‌ی داستان من خواهد بود، آیا قابل قبول است؟» سوزوکی به سادگی سر تکان داد و فهمید که مخالفت با کارگردان بیهوده است.

شخصی‌ترین فیلم میازاکی

او گفت، زمان طولانی میازاکی نگران بود که اگر او فیلمی درباره پسر بچه‌ای بسازد، ناگزیر از دوران کودکی خودش الهام می‌گیرد که به نظر او ممکن است روایت جالبی نداشته باشد. میازاکی در کودکی در ارتباط با دیگران مشکل داشت و برای همین با کشیدن نقاشی، خودش را ابراز می‌کرد.

سوزوکی گفت: «متوجه شدم با این فیلم جایی که او خودش را به‌عنوان یک قهرمان به تصویر می‌کشد، لحظات طنز را اضافه کرده تا این حقیقت را بپوشاند که شخصیت، مانند خودش بسیار حساس و بدبین است که دیدن این موضوع برایم جالب بود.» سوزوکی افزود که اگر میازاکی آن پسر بچه است پس او خودش مرغ ماهیخوار است؛ پرنده‌ای بازگوش در داستان که قهرمان جوان را به ادامه‌دادن سووق می‌دهد. کارگردان ایسانو تاکاهاتا، سومین تفنگدار استودیو گیبلی که در سال ۲۰۱۸ درگذشت، در فیلم، در نقش دایی مادر پسرک به تصویر کشیده می‌شود؛ مردی عاقل و سرد و گرم چشیده که دنیای خیالی که ماهیتو به آن پا می‌گذارد را کنترل می‌کند.

سوزوکی اولین‌بار میازاکی را در اواخر دهه‌ی ۱۹۷۰ ملاقات کرد، وقتی که انیماتور در حال ساخت اولین فیلمش «قلعه‌ی کالپوسترو»، یک فیلم ماجراجویی جالب بود. در آن زمان سوزوکی روزنامه‌نگاری بود که به امید مصاحبه با او

بود. اما میازاکی که داشت روی یک استوری‌بورد کار می‌کرد، علاقه‌ای به صحبت نداشت و درخواست او را رد کرد. سوزوکی به یاد آورد: «از روی حسن‌نیت فکر کردم خوب است که کارهایش را به خوانندگان معرفی کنم، اما او این کار را بی ادبی و بی احترامی تلقی کرد و بسیار ناراحت شدم.»

او روز دیگر در اطراف استودیو در سکوت سر کرد. روز سوم، میازاکی از او پرسید که آیا اصطلاحی را برای ماشینی که طی تعقیب و گریز از دیگری سبقت می‌گیرد، می‌داند. سوزوکی جواب داد، یک اصطلاح ژاپنی خاص برای بیان چنین کاری هست. در نهایت یخ میان آن‌ها آب شد و رابطه طولانی‌مدت‌شان شروع شد.

سوزوکی گفت: «میازاکی هنوز هم آن اولین ملاقات را به یاد می‌آورد. او فکر کردم آدمی هستم که نمی‌شود به او اعتماد کرد و به خاطر همین، در صحبت کردن با من بسیار محتاط بود.»

طی سال‌ها، سوزوکی روز به روز برای میازاکی تبدیل به جزء لاینفک زندگی‌اش شد. سوزوکی گفت: «او همیشه به من می‌گوید، سوزوکی، می‌توانی چیزی مهم را برایم به‌خاطر داشته باشی؟ و بعد احساس می‌کند که می‌تواند تمام چیزهای مهم- البته نه مربوط به فیلم‌هایش- را فراموش کند. من باید آن‌ها را برایش حفظ کنم.»

میازاکی و سوزوکی بیش از همکاران صرف هستند. حتی اگر هیچ چیز فوری برای گفت‌وگو وجود نداشته باشد هر روز باهم صحبت می‌کنند. آن‌ها دوستان صمیمی‌ای هستند که دوشنبه‌ها و پنج‌شنبه‌ها حتماً ملاقات حضوری دارند. سوزوکی می‌گوید: «اینکه درباره چه حرف می‌زنیم، باید بگویم بیشتر وقت‌ها درباره چیزهای پیش پا افتاده است. حدس می‌زنم او احساس تنهایی می‌کند یا دلش برایم تنگ می‌شود، اما همیشه اوست که به من زنگ می‌زند. من هرگز با او تماس نمی‌گیرم.» و با خنده اضافه می‌کند: «گاهی او حتی نصف‌شب به من زنگ می‌زند، مثلاً ساعت سه صبح و اولین چیزی که می‌گوید این است: بیدار بودی؟ و قطعاً بیدار نبودم. اما می‌گویم، در تخت هستم!»

مردانی ثابت قدم

برعکس، هیسایشی آهنگساز که اولین بار با میازاکی در فیلم ۱۹۸۴ «نانوشیکا از دره باد» او کار کرد، روابط به‌شدت سفت‌وسخت حرفه‌ای با او دارد.

توشیو سوزوکی، تهیه‌کننده

هیسایشی که یک ژاکت شیک پوشیده و حرف‌هایش را مترجمی ترجمه می‌کند، می‌گوید: «ما همدیگر را به‌صورت خصوصی نمی‌بینیم. ما با هم غذا نمی‌خوریم و با هم نمی‌نوشیم. فقط با هم ملاقات می‌کنیم تا درباره‌ی چیزهایی برای کار بحث کنیم.» او اضافه کرد که این فاصله‌ی عاطفی همان چیزی است که مشارکت آن‌ها را در ۱۱ فیلم بسیار خلاقانه‌میسر کرد.

هیسایشی گفت: «مردم فکر می‌کنند تو باید واقعاً شخصیت کامل فردی را بشناسی، بعد می‌توانی رابطه‌ی کاری خوبی داشته باشی؛ اما این ضرورتاً درست نیست. چیزی که بیشترین اهمیت را برایم دارد، ساختن آهنگ است. مهم‌ترین چیزی که در زندگی برای آقای میازاکی اهمیت دارد، نقاشی کشیدن است. ما هر دو روی مهم‌ترین چیزهایمان در زندگی تمرکز کرده ایم.»

در «پسرک و مرغ ماهیخوار»، میازاکی اصلاً هیسایشی را راهنمایی نکرد. موسیقیدان فیلم را فقط وقتی دید که نزدیک بود فیلم تمام شود، اما هنوز هیچ صدا یا دیالوگی نداشت. در این نقطه میازاکی فقط به هیسایشی گفت: «این رو فقط به تو می‌سپارم.»

هیسایشی گفت: «احساس کردم که او فکر می‌کرد، می‌تواند روی من حساب کند و انتظار داشت که من به ایده‌ای برسم. احساس کردم برای این کار خیلی به من اعتماد داشت.» در تمام همکاری‌های قبلی‌شان، میازاکی پس از آماده‌شدن سه‌قسمت از چهارپانچ‌قسمت استوری‌بورد برای یک فیلم جدید هیسایشی در بحث‌ها شرکت می‌کرد. این که این روند این‌بار تغییر کرده بود تنها می‌توانست به‌خاطر پیشینه‌ی مشترک‌شان باشد.

هیسایشی گفت: «انگار ما ورزشکاران المپیک بودیم که به مدت ۴۰ سال، هر چهار سال، فیلم می‌ساختیم. این کار سال‌ها آموزش و اجرا بود. وقتی به گذشته نگاه می‌کنم از اینکه توانستم برای این فیلم‌های خیلی متفاوت آهنگ بسازم، شگفت‌زده می‌شوم.» هیسایشی در کار کلاسیک معاصرش روی آهنگ‌های مینی‌مالیستی با الگوهای تکراری کار می‌کرد و این رویکرد را در فیلم جدید اتخاذ کرد.

در حالی که او معتقد است که آن‌ها فقط همکارند، هیسایشی در ۱۵ سال گذشته هر ژانویه، یک آهنگ کوتاه ساخته و آن را با پیانو ضبط کرده و به‌عنوان هدیه‌ی تولد برای میازاکی ارسال کرده است. این سنت حالا به طلسم شانس آهنگساز کهنه‌کار تبدیل شده است.

هیسایشی به‌خاطر می‌آورد: «فکر کردم بعد از حدود سه‌بار، این‌کار احتمالاً دوره‌اش تمام شده است. سال بعد چیزی نفرستادم. کل سال نمی‌توانستم خوب کار کنم.» بعد با خنده افزود: «وقتی چیزی برایش نفرستادم انگار نوعی نحسی برایم آورد، بنابراین دوباره شروع به ارسال آهنگ برای تولدش کردم.» هم هیسایشی، هم سوزوکی می‌گویند که تعاملات‌شان با میازاکی طی دهه‌ها تغییر چندانی نکرده است. برعکس، این مردان ثابت‌قدم در عادات‌شان ماندند.

سوزوکی در پاسخ به این سوال که چرا ارتباط عمیقش با میازاکی این قدر طولانی دوام آورده، می‌گوید: «لرژوماً با این موافق نیستم، اما او یکبار به من گفت که هرگز کسی را این قدر شبیه خود ندیده‌ام. تو آخرین نفری هستی که من این‌طوری ملاقات خواهم کرد.»

منبع: نیویورک تایمز

بیش از یک قرن آموزش علمی موسیقی در ایران

نگاهی به کتاب

«تاریخ هنرستان موسیقی»

عطا نویدی

پژوهشگر موسیقی ایرانی

تأسیس هنرستان موسیقی بزرگ‌ترین اتفاقی بود که در مسیر آموزش آکادمیک موسیقی در ایران رخ داد. هنرستان موسیقی به‌عنوان قدیمی‌ترین مدرسه‌ی موسیقی در ایران و خاورمیانه و یگانه مرجع آموزش علمی موسیقی در کشور نقشی تعیین‌کننده در رشد موسیقی در ایران داشته است. اکثر قریب به‌اتفاق هنرمندان تأثیرگذار موسیقی در قرن اخیر مستقیم یا غیرمستقیم دست‌پرورده‌ی هنرستان موسیقی بودند. بسیاری از جریان‌های موسیقی برآمده از دل هنرستان موسیقی است و نمونه‌اش ارکستر سمفونیک، ارکسترهای ابتدایی رادیوست. سازمان‌ها و اداره‌های متعددی که در طول قرن اخیر متولی موسیقی کشور بودند نیز پس از هنرستان موسیقی پدید آمدند و وجودشان ضرورتی پیدا کرد. شاید هنرستان موسیقی را بتوان اولین نهاد رسمی دولتی یا حکومتی موسیقی در ایران دانست.

اولین جرفه‌های آموزش علمی موسیقی از سال ۱۲۴۹ به‌عنوان شعبه‌ی موزیک نظام تابع دارالفنون رقم می‌خورد و نزدیک به ۴۰ سال نشیب‌وفراز، تعطیلی و بازگشایی‌هایی را در قالب‌های مختلف تجربه می‌کند تا اینکه در سال ۱۲۹۷ به‌طور رسمی، کلاس موزیک دارالفنون و به‌صورت مدرسه‌ای مستقل زیر نظر وزارت معارف درآمد و مدرسه‌ی موزیک تأسیس شد که سنگ‌بنای هنرستان موسیقی در ایران شد.

کتاب «تاریخ هنرستان موسیقی» تألیف و پژوهش علی تقی‌پور در سال ۱۳۹۷ و به مناسبت ۱۰۰ سالگی هنرستان موسیقی هم‌زمان با جشن‌های این رویداد منتشر شد. مطالب مندرج در کتاب حاصل مصاحبه با افراد مختلف مرتبط با هنرستان است و به گفته‌ی مؤلف این مطالب به تأیید چهار نفر از مصاحبه‌شوندگان رسیده است تا در صحت آن خدشه‌ای نباشد. با توجه به عدم مستندسازی اقدامات پس از انقلاب، بسیاری از وقایع مطرح شده از این سال به بعد صرفاً از دیدگاه مدیران و مسئولان استخراج شده است.

کتاب حاضر همچنین حاوی اسناد و عکس‌های بی‌نظیری است که بسیاری از وقایع دهه‌های اولیه‌ی فعالیت هنرستان موسیقی را برای خواننده قابل لمس و روشن می‌سازد. ذکر اسامی و بیوگرافی تمام مدیران هنرستان‌ها در ۱۰۰ سال اخیر، همچنین اسامی فارغ‌التحصیلان هنرستان‌های موسیقی (عالی، ملی، دختران و پسران) از بخش‌های مهم این کتاب است.

خواننده‌ی کتاب «تاریخ هنرستان موسیقی» در جریان مسیر تأسیس و تحول هنرستان قرار می‌گیرد. اینکه اختلاف سلیقه‌ها، نزدیکی برخی مدیران یا هنرمندان به دربار و تنگ‌نظری‌ها چگونه در فعالیت‌های هنرستان تأثیر گذاشته و چند شاخه شدن هنرستان از کجا شکل گرفت. حذف کامل موسیقی ایرانی از هنرستان، اعتقاد به اینکه موسیقی ایرانی شاخه‌ای از موسیقی محلی است و بسیاری از این دست نظرات ممکن بود برای همیشه موسیقی ایرانی را از موسیقی علمی دور کند و اگر پایمردی چند چهره‌ی تاریخی نبود شاید هیچ‌گاه هنرستان موسیقی ملی پس از هنرستان عالی موسیقی- که به موسیقی کلاسیک جهانی اختصاص داشت- تأسیس نمی‌شد.

کتاب «تاریخ هنرستان موسیقی» اگر چه مانند دیگر پژوهش‌ها نقض یا اشتباه در آن ممکن است، اما یک اقدام مهم در جهت تاریخ‌نگاری موسیقی است. جریان‌های مختلف موسیقی در ایران نیازمند ثبت و تاریخ‌نگاری هستند که متأسفانه هیچ نهادی برای این کار اقدامی نمی‌کند و این کتاب می‌تواند الگویی برای پژوهشگران در جهت اقدامات مشابه باشد.

اما سخن آخر این که این کتاب به وضوح نشان می‌دهد موسیقی علمی در ایران و خاورمیانه قدمتی بیش از ۱۰۰ سال دارد. فرازوفرودهای سالیان بر هنرستان موسیقی، گرد فراموشی و بی‌توجهی نشاند و امروزه با وجود تلاش مدرسان و مدیران داخلی هنرستان، نقش این نهاد مهم آموزش موسیقی کمرنگ و بی‌اثر شده است. با توجه به وضعیت نه‌چندان استاندارد آموزش موسیقی در ایران، نیاز است‌نگاهی جدی از سوی حاکمیت برای ارتقا و پویاتر شدن نقش هنرستان موسیقی ایجاد شود تا این اولین نهاد علمی موسیقی ایران، جایگاه اصلی خود را باز یابد.

مناقصه عمومی دومرحله‌ای با ارزیابی کیفی

موضوع مناقصه: خرید ۱۷ دستگاه انواع کلید اتوماتیک هوشمند

دستگاه مناقصه‌گزار و آدرس: شرکت توزیع نیروی برق تبریز واقع در تبریز کوی ولیعصر، خیابان نظامی، اول خیابان فطران، شرکت توزیع نیروی برق تبریز

مدت زمان تحویل: ۲ ماه

مهلت دریافت اسناد از طریق سامانه ستاد ایران: از تاریخ ۱۴۰۳/۰۴/۲۷ لغایت ۱۴۰۳/۰۵/۰۶

مهلت بازگذاری پیشنهادات در سامانه ستاد: پیشنهاددهندگان می‌بایست ضمن بازگذاری اسناد ارزیابی کیفی و کلیه مدارک پاکت الف، ب و ج در سامانه ستاد تا ساعت ۱۳:۰۰ مورخ ۱۴۰۳/۰۵/۲۰، نسبت به ارسال اصل پاکت الف به صورت لاک و مهرشده و نمونه کالا ظرف همان مهلت به دبیرخانه این شرکت اقدام نمایند.

تذکر: به پیشنهادهای فاقد امضا، مشروط، مخدوش و پیشنهادهایی که بعد از انقضا مدت مقرر در فراخوان واصل می‌شود، مطلقاً ترتیب اثر داده نخواهد شد.

مبلغ تضمین شرکت در مناقصه: برابر ۳/۱۳۲/۵۰۰/۰۰۰ ریال بوده و پیشنهادهای فاقد تضمین، تضمین مخدوش، تضمین کمتر از میزان مقرر بلااثر می‌باشند.

شرایط خاص برای ورود به ارزیابی کیفی و مناقصه:

داشتن گواهی صلاحیت از شرکت توانیر (حضور در لیست وندور شرکت توانیر)

داشتن گواهی مطابقت با استاندارد تولید یا تایپ تست معتبر (از آزمایشگاه‌های معتبر)

ساعت، تاریخ و محل افتتاح اسناد ارزیابی کیفی:

ساعت ۰۸:۰۰ مورخ ۱۴۰۳/۰۵/۲۱ طبقه ششم (سالن جلسات)

زمان و محل افتتاح پاکت‌های الف و ب به شرط کسب حداقل امتیاز لازم (حداقل ۶۵) از ارزیابی کیفی:

ساعت ۰۵:۰۸ مورخ ۱۴۰۳/۰۵/۲۴ طبقه ششم (سالن جلسات)

کلیه مراحل برگزاری مناقصه از دریافت اسناد تا ارائه پیشنهادات مناقصه‌گران و بازگشایی پاکت‌ها از طریق درگاه سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) به آدرس www.setadiran.ir انجام خواهد شد و لازم است مناقصه‌گران در صورت عدم عضویت قبلی، مراحل ثبت‌نام در سایت مذکور و دریافت گواهی امضای الکترونیکی را جهت شرکت در مناقصه محقق سازند.

سایر اطلاعات و جزئیات مربوطه در اسناد مناقصه مندرج بوده و سایت‌های زیر جهت اطلاع‌رسانی اعلام می‌گردند:

پایگاه مناقصات کشور: <http://lets.mporg.ir> و سایت معاملات شرکت توانیر www.tavanir.org.ir و سایت شرکت توزیع برق تبریز www.toztab.ir

شناسه آگهی: ۱۷۵۰۵۷